

Vážení diváci, 23. ročník přehlídky Voskovcova Sázava se dneškem stane minulostí. Dnes také výjimečně vycházejí dvě čísla Vosk(n)ovin, jedno s klasickým obsahem, a to úplně poslední, kde budou zveřejněna udělená ocenění. V čísle, které držíte v ruce, se můžete vrátit k představení z minulého týdne či si přečíst, co si o pověře s rozbitým zrcadlem myslí Olda Randula. Také zde naleznete shrnutí soutěže pro pozorné diváky. Doufáme, že vás náš přehledkový plátek bavil a věříme, že Vosk(n)oviny budou vítanou součástí nejen dalšího ročníku Voskovcovy Sázavy, ale třeba i jarního předplatného Čertova divadelní brázda. Závěrečné, nesoutěžní představení přivezl v Sázavě dobře známý soubor z Ořechova. Dobře se bavte a nezapomínejte chodit do divadla a podporovat kulturu obecně.



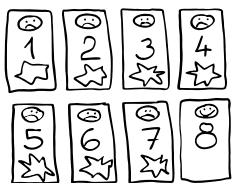
## Starci nebo starci?

Minulý pátek mohli diváci zhlédnout poslední soutěžní představení hudební divadelní přehlídky Voskovcova Sázava, které přivezl Divadelní spolek Vicena z Ústí nad Orlicí. I já jsem pospíchala do divadla, a to s představou filmového muzikálu Starci na chmelu z 60. let, na který jsem se s rodiči ráda dívala a jehož písničky jsem už jako malé dítě bezchybně znala. Jaké bylo ale moje překvapení, když jsem v úvodu hry uviděla na pódium souzající se starce a dokonce i invalidní vozík. Teprve potom jsem se pořádně podívala do programu a zjistila, že to nejsou Starci na chmelu, ale Se starci na chmelu...

Příběh se odehrával v domově pro seniory, kde se sešla parta „důchodců“, kteří možná nebyli tak fit jako zamlada, ale rozhodně jim nescházela chuť do života a náboj prožít něco nového. Ze stereotypu je vytrhla nabídka agropodniku zúčastnit se chmelové brigády. Po krátké debatě, zvažování způsobilosti a vzpomínkách na chmelovou brigádu za mladých časů se rozhodli odjet. A zde se přenášíme o 50 let zpět. Důchodkyně Hanka pozná současného majitele agropodniku Filipa, s kterým prožila před 50 lety právě tady na chmelu románek a měla s ním dceru, o které on nevěděl, protože s rodiči emigrovali do Francie. Konec si můžeme všichni domyslet...

Překvapila mě naprostá přirozenost hraní všech herců. Dokázali se velmi dobře vcítit do života seniora, který se těší z jakýchkoliv maličkostí a vítá vrušení ze stereotypu v domově pro seniory. Ve hře jsme mohli slyšet i písně z muzikálu, které herečky zazpívaly velmi dobře a oceňovala bych, když by místo reprodukováné hudby s „božským Kájou“ zazpívaly více ony. Senior Franta bavil přítomné svými nekončícími vtípky, které možná jeho spolubydlícím už lezly na nervy, ale diváky jimi pobavil a většina odcházela domů v dobré náladě.

Kristýna Urbanová



## Olda na pověry (ne)věří...

Když se řekne „rozbité zrcadlo“, jako první mi vytane na mysl scéna ze stejnojmenného románu Agathy Christie – v něm je rozbité zrcadlo předzvěstí vraždy. Nicméně zažitá pověra jde ještě dál – ta nad rozbitým zrcadlem předpovídá dokonce sedm let neštěstí!



Opět mě zajímalo, kde se tato pověra vzala a proč na nás chce uvalit hned tolik let smůly. A opět, dle očekávání, mě pátrání zatahlo do temného

středověku, přesněji do 14. století. Zrcadla byla tehdy luxusním zbožím, obvykle vyrobeným v Benátkách, a jeho rozbití přinášelo hned několik neštěstí najednou. Jednak znamenalo značnou finanční ztrátu a nutnost obejít se bez zrcadla po dlouhou dobu (i když zrovna sedm let to asi nebylo...), ale hlavně bylo tehdy vyráběno za použití jedovaté směsi rtuti a cínu, jejichž výpary se při rozbití zrcadla rozptýlily v příbytku, kde i po celá léta (klidně i sedm) postupně doslova otravovaly jeho obyvatele, což v mnoha případech mělo za následek těžké choroby a dokonce smrt. No a jelikož byla sedmička v té době považována za nešťastné číslo, pověra byla na světě.

Nutno přiznat, že pokud zrcadlo samotné opravdu působilo nemoci a smrt, není divu, že tato pověra přetrvává až dodnes, ač dnešní zrcadla používají spíše neškodný hliník, zatímco jedovaté rtuti se obloukem vyhýbáme. Je ale pravda, že k „zrcadlové pověře“ vedly i jiné cesty. Mnozí lidé se kdysi totiž domnívali, že jejich odraz v zrcadle je jejich spřízněnou duší, jakýmsi šťastným dvojníkem. No a když se zrcadlo rozbilo, bylo to považováno za neblahý vzkaz ze záhrobí.

Jak říkám – nevím. Jak jsem se tak v posledních týdnech přehraboval ve všech těch pověrách, získal jsem spíš pocit, že čím více na ně lidé věří a své nezdravé nebo jiné neštěstí přisuzují nějakým konkrétním úkazům, tím více se dostávají do zajetí vlastních obav a jen si další karamboly přivolávají. 500 let od středověku stále máme tendenci mít středověké předsudky, bohužel nejen ve vztahu k pověrám.

Takže, přátelé, očistíme mysl a soustředíme se na to, že všechno je a bude dobré a vše se vždy v dobré obrátí – a tak se i stane. Ťuk ťuk ťuk (a má to být na dřevo nebo na něco nehořlavého....???)

(OR)

## ... pozvánka na prosinec

pátek 13. 12.: **Dokonalá svatba**

Divadelní soubor Jiřího Voskovce Sázava

Zveme všechny diváky na 40. uvedení hry Dokonalá svatba v podání členů místního souboru Jiřího Voskovce. Jedná se o nejuspěšnější hru souboru posledních let. S touto inscenací soubor posbíral mnoho ocenění, nejen za herecké výkony, ale i za režii a scénu. Ocenění za nejlepší hru získal na krajské přehlídce v Neratovicích a Boleradicích, v zemském (moravském) kole FEMADu a také na přehlídce v Chlumci nad Cidlinou.

Dokonalá svatba je situační komedie o tom, jak snadno se z pečlivě naplánované svatby může stát stále více se komplikující sled jen obtížně řešitelných situací. Ženich Bill se po rozlučce se svobodou, ze které si nic nepamatuje, probouzí ve svém novomanželském apartmá, a navíc je v posteli s úplně cizí ženou. Zatímco ve vedlejší pokoji se nevěsta už chystá, Bill, krásná neznámá, ženichův nejlepší přítel Tom a hubatá pokojská rozpoutají hru plnou záměn a výmluv. Aby vše bylo ještě složitější, vstupuje do děje šílená matka nevěsty a choleric ký ředitel hotelu, a dokonalá svatba se pro všechny zúčastněné mění v dokonalé peklo.

Dokonalá svatba se vrací na prkna sázavského jeviště po více než dvou letech... a možná, že naposledy.

**Nenechte si ujít výjimečnou příležitost vidět tuto úspěšnou hru na vlastní oči a přijďte se s námi pobavit.**

## Důvěra poroty v pověru:

„rozbité zrcadlo“

**Václav Veselý:** 80 % (obávám se, a proto musím raději připevnit novou skobičku)

**Kristýna Urbanová:** 0 %

**Oldřich Randula:** 1 % (a nechci tomu věřit)

**Celkové skóre:** 27 %

## V(n) Soutěž pozorného diváka

Poslední soutěžní otázka padla minulý týden, dneškem se soutěž Vosk(n)ovin uzavírá. A všichni naši pozorní diváci jsou dnes ještě pozornější, protože v rámci závěrečného slavnostního vyhlášení výsledků přehlídky Voskovcova Sázava proběhne i vylosování 3 výherců. Cenou je permanentka na příští ročník přehlídky. Celkem jsme shromáždili 187 lístečků s odpověďmi na zvidavé otázky, do slosování se díky správné odpovědi dostalo 137 z nich. Největší procento správných odpovědí bylo na otázku z představení Canterburská povídka, nejtěžší otázka padla v představení Se starci na chmelu... Všem divákům, kteří soutěžili, děkujeme, a výhercům blahopřejeme. Vylosování výherci budou před začátkem příštího ročníku přehlídky k vyzvednutí permanentky včas vyzváni.

*Správná odpověď na otázku z minulého týdne: 4 x Do slosování postoupily všechny odpovědní kupóny se správnou odpovědí.*

# VE ZPĚTNÉM ZRCÁTKU

**Divadelní spolek VICENA, Ústí nad Orlicí** vznikl pod tímto názvem v roce 1896 na paměť nestora místních divadelníků, Hynka Viceny. Spolek má aktuálně okolo 50 členů. Ve své historii sehrál přes 1300 představení ve více než 500 premiérách. Pravidelně se účastní přehlídek a festivalů, spolupořádá přehlídku Orlická Thálie a také krajskou postupovou přehlídku činoherního a hudebního divadla pro dospělé Orlická maska.

**Se starci na chmelu...** je variací na známý film „Starci na chmelu“. Diváci viděli příběh seniorské výpravy na chmelovou brigádu, který ukázal, že věk je jenom číslo a skutečně mládí máme vepsané v srdci, a ne ve tváři. Inscenace byla doplněna částmi filmových písní, které si mnozí v hledišti zanotovali spolu s protagonisty.



## Rozhovor s Petrem Tomáškem, představitelem postavy Filipa, majitele Agropodniku

### Jelikož jste na Voskovcově Sázavě poprvé, řeknete nám něco k historii DS VICENA?

Oslavili jsme 125. výročí založení. Jmenujeme se podle Hynka Viceny, což byl ústecký rodák a zakladatel amatérského divadla v Ústí nad Orlicí. Máme kolem 40 členů, ale dá se říct, že tak 25 je aktivních. Máme asi 3 režiséry, kteří navštěvují různá školení nebo semináře, aby se ještě vzdělávali a na repertoáru v současné době máme ještě „Jak uvařit žábu“. Nedávno mělo derniéru představení „Jak je důležité mít Filipa“, krátce předtím měla derniéru hra „Únos v Neapoli“. Většina her se nacvičuje v naší klubovně.

### Proč jste se rozhodli právě pro tuto hru? Kdo s ní přišel?

Řeknu vám to tak, jak to bylo a co by vám řekl i Saša Gregar (režisér inscenace; pozn. red.), kdyby tady byl. Přišel s tím Saša, který tu hru nacvičoval tři čtvrtě roku v Praze s jiným divadelním souborem a nedostali se skoro nikam, jak říkal. S naším spolkem dělal předtím hru „Naši Naši furianti“, tak říkal: „Vždyť já mám v Ústí vlastně soubor, který by to mohl zahrát. Vždyť tam jsou senioři, kteří hráli ve spoustě her.“ Tak nám tu hru přivezl. Když jsme si ji poprvé přečetli, tak jsme se tomu samozřejmě zasmáli. Říkali jsme, že je to taková odlehčená anekdotka a nevěděli jsme, jak to dáme dohromady. Dopadlo to tak, jak jste viděli. Saša to, myslím, vymyslel docela dobře, byli jsme nakonec i chváleni porotou v Červeném Kostelci.

### Jak vám hra sedla?

Bezvadně. Čím víckrát to hrajeme, tím víc se holky odvážou a vypadá to, že už si to užívají. Někdy to ale zkomplikují alternace. Dnes jsme se posunuli na třech místech, nicméně není to poprvé a myslím, že jsme si zvykli a dopadá to dobře. Z naší strany jsme rádi, že to máme za sebou a že jsme se pobavili.

### Jak jste se dostal k divadlu Vy?

Začal jsem pozdě, až někdy v pětapadesáti. Pocházím z Brandýsa nad Orlicí a v Ústí nad Orlicí jsem celý život pracoval. Svého času přišla



## Rozhovor s Bedřichem Ducháčkem, představitelem postavy Franty

### Jaké byly Vaše divadelní začátky?

Ano, to vím (smích). Bylo to někdy, ale hrozně dávno, před 40 lety, je to možné? Já jsem měl kamarády a ti mi říkali, ať se přijdu podívat, že hrají pohádku „Jak hlouposti narostly parohy“. Tak jsem se šel podívat, moc se mi to líbilo a režisér Honza Řehák říkal, jestli bych si v tom nechtěl zahrát. Já jsem od přírody plachý, ale nějakým způsobem mě to lákalo a nevěděl jsem proč, tak jsem to zkusil. Možná proto, že jsem učitel... Ten herec, co hrál hlavní roli, se odstěhoval, no a já už jsem ve spolku v České Třebové zůstal.

### Jak jste se dostal do spolku v Ústí nad Orlicí?

V České Třebové jsem byl velmi dlouho, do roku 2013. Shodou okolností se na představení do Třebové přijeli podívat lidé z VICENY a vyhlédli si mě tam. Všechno se to sešlo tak, že jsem zrovna končil v České Třebové, a oni mě oslovili, jestli bych k nim nešel hrát. Jsem tam 11 let, bydlím v Třebové a dojíždím hrát a zkoušet do Ústí nad Orlicí.

### Obrátíme pozornost ke hře, jak Vy se cítíte v roli Franty?

Ženský se tam střídají podle toho, kdo je nemocný, nebo se vymění, ale já tam nikoho nepustím (smích). A teď to teprve začíná být ono, jako že si v tom začínám chodit. Začátky byly náročné, jsem trémista, vždycky jsem se klepal. Pokaždé to vyšlo - někdy líp, někdy hůř. Teď už si to začínám

užívat. Já si v duchu říkával: „Bedřichu, proč to děláš, když jsi nervózní a hodinu před představením jsi úplně vyřízený?“ Chtěl bych si to užívat... a teď to začíná (smích).

### Ve hře dost zpíváte, i sólově. Jaký máte vztah k hudbě?

K hudbě mám vztah velmi kladný, rád zpívám. Já učím hudebku na *narodce*. Ze začátku jsem se na jevišti zpívat styděl, ale teď už ne. Jsou to takové popěvky jako v domové důchodců. Ten důchodce si takhle zpívat může.

### Věříte pověrám?

Někdy ano, ale u jako blázen ne. Třeba na černou kočku „fuj“ vždycky dělám, ale pátek třináctého mě nechává úplně chladným, to se nehrouším.



## Jak to vidí porota...



### Václav Veselý

Bylo to takové veselé, lidová zábava. Uměl bych si to představit jako silvestrovský večer. Bylo tam spoustu vtipů. Musím ocenit herecké výkony, především žen. Byly skvělé a všechno jsem jim věřil.

### Kristýna Urbanová

Představení se mi líbilo. Přišlo mi trochu škoda, že nezpívali všechny písničky, protože zpívali dobře. Celkově to hodnotím pozitivně.

### Oldřich Randula

Připadal jsem si jako na výjezdni estrádě, která mě zpočátku moc nezaujala, ale časem jsem ocenil nasazení, umění udělat si legraci ze sebe... a nakonec to bylo docela fajn.

## Jak to vidí divadelníci...

- Bylo to pohodové, úsměvné představení.
- Mně se to líbilo, je to taková naše budoucnost (smích).
- Představení mě velmi překvapilo svou zábavností a hereckými výkony.
- Bylo to milé představení, moje očekávání byla překonána.
- Poprvé jsem viděl soubor, jehož věkový průměr byl velmi vysoký, ale vůbec si to nezdalo s kvalitou, energií, které tam bylo spousta. Také se mi líbila minimalizovaná scéna, která byla naprosto účelná.

## Výsledky hlasování

líbilo	60
líbilo s výhradami	9
nelíbilo	1

Vaše ohlasy na novinky, obsah přehlídkových listů nebo shlédnutá představení uvítáme na tradiční e-mailové adrese [vosknoviny@seznam.cz](mailto:vosknoviny@seznam.cz)